

FUNDADOR

Joan Cuscó.

EDITOR

Manuel Costa.

DIRECTOR

David Serrano.

CONSELL DE REDACCIÓJordi Aznar, Montserrat Carné, Pol Costa, Manuel Costa, Joan Cuscó, Anna M^a Fité, Jordi Serrano.**COL·LABORADORS**Roger Alier, Josep-Ramon Bach, Miquel Bach, M.J. Balsach, Joan Bassegoda, Max Cahner, Fco. Calvo Serraller, Maria Calzada, Ricard Calvo, Manel Camps, Jordi Castellanos, J.L. Cebrían, Isabel Cid, Antoni Clapés, Pere Cornellàs, Antoni Dalmases, Jordi Domènech, Albert Escoda, Arcadi Espada, Ana Fernández, Joan-Antoni Ferran, Salvador Faura, Immaculada Fontanals, Manuel Foraster, Teresa García, Martí Gasull, Dolors Godayol, Jordi Gaset, Enric Larreula, Marta Maragall, Jaume Mercadè, Jordi Miralles, Pere Monistrol, Eduard Pini, Jaume Puig, Joan Ripoll, Josep Maria Ripoll, Pere Roca, Jordi Roca, Àngel M^a Rodríguez, Antoni Sala, Montse Serrano, Josep M^a Subirachs, Lluís Subirana, Rosa Ten, Josep Torrella, Feliu Vallès, Feliu Viaplana, Joan Vilacasa, Oriol Vila-Puig, Santiago Vila-Puig.**MAQUETACIÓ**

Txema Lacunza

EDICIÓFundació Amics de les Arts i de les Lletres de Sabadell
Migdia, 18 · Tel. 937 259 427
08201 Sabadell**REALITZACIÓ**Filmació: Vallès Crom, S.L.
Impressió: ArtGraf Sabadell, S.L.**PUBLICITAT**Gràfic Set, PCI, SL.
Cabanyes, 8
Tel. 937 120 520 - Fax 937 120 579
08203 SabadellPublicació bimestral.
DL B-16799-1978
Preu de l'exemplar: 3€ / 500 ptes.

PORTADA: Pere Monistrol

Els textos signats reflecteixen l'opinió personal dels autors respectius.



FUNDACIÓ
AMICS DE LES ARTS
I DE LES LLETRES DE SABADELL

Des del 12 de maig fins al 24 d'octubre d'enguany, el Museu d'Art de Sabadell exposa els fons que posseeix del pintor sabadellenc Joan Vila Cinca. És una mostra sense pretensions historicistes o crítiques, muntada amb l'objectiu de deixar veure, més que no pas valorar, l'obra del que ha estat considerat sempre -almenys pels sectors més localistes- com uns dels *grans* de la pintura sabadellenca. Però precisament aquesta falta d'intenció, aquesta manca de partit pres, aquesta exposició pura, agrupada temàticament, és la que ens permet una visió molt més clara, sense prejudicis. El primer que qualsevol espectador pot detectar, és una irregularitat absoluta. No hi ha una línia, ni cronològica ni temàtica que ens permeti establir una evolució palpable de l'artista. Més aviat tot al contrari. Barreja d'estils, provatures. Aquesta irregularitat no és cap descobriment. El mateix Joan Oliver, en la cloenda d'un llibre d'homenatge -Joan Garriga Manich, *Joan Vila Cinca*, Barcelona, 1975) justifica algunes de les obres del pintor "que sovint hagué de cedir... a la imperiosa temptació dels *encàrrecs*" amb un resultat "fatalment mediocre". Però irregularitat no vol dir absència de valors. La col·lecció de petits olis sobre fusta, paisatges de les afores del Madrid de finals de segle, és francament notable. Segurament va ser per influència de Carlos de Haes, un belga nacionalitzat

VILA CINCA, NU?

Manuel Costa Fernández



Joan Vila Cinca. Autorretrat 1890



Riu Ripoll. s.d.

espanyol, defensor d'un paisatgisme naturalista a ultrança. El cert és que res més en l'obra del pintor assolirà aquest nivell de sensibilitat i frescor. I devia ser dur retornar a Sabadell, i no estar ben segur de quin era el millor camí pictòric, el naturalisme, l'academicisme, l'impressionisme que començava? En la seva producció hi ha una mica de tot: paisatges grans, petits, algunes aquarel·les sorprenents, lluminosos apunts del riu Ripoll i obagues roques de Sant Llorenç, escenes de cacera, bodegons inversemblants, jardins tant rusiñolencs que Milagros Torres gosa qualificar-los de *fets a quatre mans*.

Molt em temo que, per sobre del pintor, és molt més interessant el personatge. Perquè estem al davant d'un lluitador, d'un home individualment inclinat a l'art però amb una visió clara de la necessitat social de compartir-lo. Això el portarà a ser cofundador de l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, iniciador amb l'arqueòleg Vicenç Renom de les excavacions quines troballes seran el nucli original del Museu de la Ciutat de Sabadell. I a exercir de professor durant tota la seva vida. L'actual exposició del Museu d'Art té per a mi un valor fonamental: ens mostra un pintor Vila Cinca gairebé nu, amb tots els seus valors, defectes i contradiccions. Ja sé que això avui no s'estila, en l'època dels comissaris rigorosos, però també sovint necessàriament partidistes. Malgrat tot, crec que a Vila Cinca se li deu una altra mena d'homenatge: un treball conjunt per part del Museu d'Art i del d'Història on s'expliqui, en un context ciutadà, la tasca completa d'un home que des d'un origen molt humil va tenir un paper decisiu en la creació del primer nucli artístic sabadellenc.



Jardí del Castell de Can Feu. s.d.



Sant Llorenç del Munt. s.d.



Apunts. c. 1885

